

Sygnatura akt VIII C 1460/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko A. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 1460/19

UZASADNIENIE

W dniu 12 lipca 2019 roku powód (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanej A. M. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 1.071,48 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym od kwoty 1019,59 zł od dnia 12 lipca 2019 roku do dnia zapłaty oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 51,89 zł od dnia 12 lipca 2019 roku do dnia zapłaty oraz wniosł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną w dniu 10 stycznia 2019 roku Ramowej umowy pożyczki nr (...)_1 w formie elektronicznej za pośrednictwem pośrednika kredytowego (...) Sp. z o.o. działającego na rzecz pożyczkodawcy. W związku z powyższym w dniu 10 stycznia 2019 roku pozwany zawarł umowę pożyczki nr (...), następnie kwota pożyczki została wypłacona zgodnie z dyspozycją pozwanego.

Przed zawarciem umowy pozwany za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej AleGotówka.pl dokonał rejestracji Konta Klienta. Rejestracja w systemie była równoznaczna ze złożeniem pierwszego wniosku o pożyczkę. Pozwany składając wniosek zobowiązany był podać pełne dane identyfikacyjne w tym nr PESEL, serię i nr dowodu osobistego, stan cywilny wykształcenie a także informacje dotyczące dochodów i miesięcznych wydatkach. Pozwany był obowiązany do odznaczenia odpowiednich pól, zawierających oświadczenia, iż pozwany zapoznał się z zapisami klauzuli informacyjnej, oświadczeniem osoby zajmującej eksponowane stanowiska polityczne i akceptuje postanowienia ramowej umowy pożyczki, polityki prywatności oraz regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną. Pozwany wyraził również zgodę na otrzymywanie informacji drogą elektroniczną, zgodę na zautomatyzowane podejmowanie decyzji oraz zgodę na powierzenie danych do współpracujących instytucji pożyczkowych. Pozwana w następnej kolejności dokonała wyboru banku w którym posiada konto bankowe i potwierdziła swoje dane osobowe metodą automatyczną (kontomatik). Po dopełnieniu wszystkich niezbędnych czynności pożyczkodawca przelał na rzecz pozwanej kwotę 800 zł. Do chwili obecnej pozwana nie wywiązała się z zobowiązania.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 4-7)

W dniu 26 sierpnia 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz zaskarżyła w całości sprzeciwem pozwana, wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pozwana zakwestionowała żądanie powoda co do wysokości.

Postanowieniem z dnia 17 października 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 10, sprzeciw k. 9, postanowienie k. 11)

Po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego, powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości.

(pismo procesowe k. 13, pozew k. 14-15v)

Na rozprawie w dniu 27 lutego 2020 roku nikt się nie stawił.

(protokół rozprawy k. 39)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.01.2019 r., za pośrednictwem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., sporządzona została Ramowa umowa pożyczki nr (...)_1, między (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. a A. M.. Przedmiotem tej umowy było określenie zasad, na jakich pożyczkodawca i pożyczkobiorca będą zawierać umowy pożyczki, co zgodnie z definicją umowy pożyczki oznaczało jakiegokolwiek umowy pożyczki zawarte pomiędzy pożyczkodawcą a pożyczkobiorcą oraz uzgodnienie indywidualnych warunków umowy. W umowie ustalono, że pożyczkę uważa się za udzieloną w momencie zaksięgowania przelewu na rachunku pożyczkobiorcy (§ 2 ust.2). Umowa stwierdzała, że aby zarejestrować się na stronie internetowej, otworzyć konto użytkownika i zawrzeć umowę pożyczki, pożyczkobiorca musi spełnić określone w § 3.1 kryteria, m.in. pożyczkobiorca musiał dokonać przelewu weryfikacyjnego lub dokonać weryfikacji za pomocą usługi (...), przejść pozytywną weryfikację oraz uzyskać pozytywną ocenę zdolności kredytowej, zawrzeć z pożyczkodawcą umowę pożyczki na zasadach określonych w Ramowej umowie pożyczki. Umowa stanowiła również, że umowa pożyczki wchodzi w życie w momencie, w którym pożyczkodawca podejmuje decyzję o udzieleniu pożyczki i poinformuje o tym pożyczkobiorcę w sposób i w trybie określonym w Ramowej umowie pożyczki. Pożyczkodawca wypłaca pożyczkę pożyczkobiorcy, przelewając ją na rachunek pożyczkobiorcy, od razu po wejściu w życie umowy pożyczki. Wraz z dokonaniem przelewu uznaje się, że pożyczkobiorca otrzymał pożyczkę (§ 9 umowy).

Sporządzony został formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego. W dniu 10.01.2019 r. sporządzone zostało również przez powoda potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki nr (...) oraz potwierdzenie wykonania transakcji wypłaty środków

(ramowa umowa pożyczki k. 18-21v , potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki k. 411110620184 k. 23, formularz informacyjny k. 24-25, potwierdzenie wykonania transakcji- k. 28)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu, ponieważ powód nie udowodnił by przysługiwała mu względem pozwanej wierzytelność dochodzona pozwem. W świetle przedstawionych przez powoda dowodów jego twierdzenia o okolicznościach przytoczonych w pozwie budzą wątpliwości.

Na wstępie czynionych w niniejszej sprawie rozważań przypomnienia wymaga, iż w myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułował swe roszczenie. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, zadaniem sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/ 6-7/76). Podkreślić jednak należy, że dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony ani materialnoprawnym, ani procesowym, a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym i w konsekwencji sąd nie może nakazać, czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu i tylko od woli strony zależy, jakie dowody sąd będzie prowadził. Jeżeli strona uważa, że do udowodnienia jej twierdzeń wystarczy określony dowód i dlatego nie przytacza innych dowodów, to jej błąd nie jest usprawiedliwiony, sama ponosi winę niezgłoszenia dalszych dowodów i nie może zarzucać nieuzasadnionego uniemożliwienia wykazania jej praw. W niniejszej sprawie to zatem powód powinien wykazać, iż pozwanego łączyła z pierwotnym wierzycielem umowa pożyczki przenosząca określoną wartość, której to powinności nie sprostał. Godzi się przypomnieć, że zgodnie ze stanowiskiem judykatury, kodeksowa definicja pożyczki wskazuje, że świadczeniem dającego pożyczkę jest przeniesienie na własność biorącego pożyczkę określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku i wykonanie tego świadczenia powód powinien udowodnić w procesie cywilnym. Dopiero wówczas zasadne staje się oczekiwanie od biorącego pożyczkę, że udowodni on spełnienie swego świadczenia umownego tj. zwrot pożyczki (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 17 kwietnia 2012 r., I ACa 285/12, LEX nr 1162845). Innymi słowy pozwany, od którego powód domaga się zwrotu pożyczki nie musi wykazywać zwrotu pożyczki, dopóty powód nie wykaze, że pożyczka została udzielona.

Z przedłożonych przez powoda dokumentów wynika, że w dniu 10.01.2019 r. za pośrednictwem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., sporządzona została Ramowa umowa pożyczki nr (...)_1 między (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. a A. M.. Jak wynika z treści tej umowy jej przedmiotem było określenie zasad, na jakich pożyczkodawca i pożyczkobiorca będą zawierać umowy pożyczki, co zgodnie z definicją umowy pożyczki oznaczało jakiegokolwiek umowy pożyczki zawarte pomiędzy pożyczkodawcą a pożyczkobiorcą oraz uzgodnienie indywidualnych warunków umowy. W umowie ponadto ustalono, że pożyczkę uważa się za udzieloną w momencie zaksięgowania przelewu na rachunku pożyczkobiorcy, a żeby zarejestrować się na stronie internetowej, otworzyć konto użytkownika i zawrzeć umowę pożyczki, pożyczkobiorca musi spełnić kryteria określone w § 3.1 m.in. pożyczkobiorca musiał dokonać przelewu weryfikacyjnego lub dokonać weryfikacji za pomocą usługi (...), przejść pozytywną weryfikację oraz uzyskać pozytywną ocenę zdolności kredytowej, zawrzeć z pożyczkodawcą umowę pożyczki na zasadach określonych w Ramowej umowie pożyczki.

Ramowa umowa pożyczki stanowi również, że umowa pożyczki wchodzi w życie w momencie, w którym pożyczkodawca podejmuje decyzję o udzieleniu pożyczki i poinformuje o tym pożyczkobiorcę w sposób i w trybie określonym w Ramowej umowie pożyczki. Pożyczkodawca wypłaca pożyczkę pożyczkobiorcy, przelewając ją na rachunek pożyczkobiorcy, od razu po wejściu w życie umowy pożyczki. Wraz z dokonaniem przelewu uznaje się, że pożyczkobiorca otrzymał pożyczkę.

W ocenie sądu, należy, zatem przyjąć, że zawarcie ramowej umowy pożyczki, określało jedynie zasady udzielenia pożyczek, samo jej zawarcie nie skutkowało udzieleniem pożyczki, skoro zgodnie z postanowieniami umowy, każdorazowe udzielenie pożyczki zależało od decyzji pożyczkodawcy. Powód, zdaniem Sądu, nie przedstawił dowodu

by między powodem a pozwaną doszło do zawarcia umowy pożyczki, z której wynika wierzytelność dochodzona pozwem. Pozwany nie przedstawił dowodu, by pozwana dokonała wpłaty opłaty weryfikacyjnej za rozpatrzenie wniosku o rejestrację, ani też że dokonała weryfikacji korzystając z systemu S. (...), a przede wszystkim nie przedstawił dowodu by pożyczka w kwocie 800 zł została przelana na rachunek pozwanej. Jak wcześniej zaznaczono, umowa stanowiła, że pożyczkę uważa się za udzieloną w momencie zaksięgowania przelewu na rachunku pożyczkobiorcy.

Sporządzony w dniu 10.01.2019 r. potwierdzenie umowy pożyczki nie spełnia tego wymogu i w ocenie sądu nie może świadczyć o zawarciu przez pozwaną umowy pożyczki w kwocie 800 zł, brak jest na nim jakiegokolwiek formy potwierdzenia przez pozwaną zawarcia tej umowy.

Wymogu tego nie spełnia również sporządzone w dniu 10.01.2019 roku potwierdzenie wykonania transakcji wypłaty środków. Jest to wyłącznie dokument prywatny, który sam w sobie nie dowodzi istnienia wierzytelności względem pozwanej. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 roku, IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84). Dokument taki stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że pozwana była stroną umowy pożyczki nr (...), zaś kwota pożyczki została przelana na konto pozwanej.

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz kwoty dochodzonej pozwem.

Z uwagi na powyższe powództwo zostało oddalone w całości.